

ETC. 31
MEY

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII AL REPUBLICII MOLDOVA
UNIVERSITATEA DE STAT DE MEDICINĂ ȘI FARMACIE
NICOLAE TESTEMIȚANU

Catedra Chirurgie OMF Pediatrică,
Pedodonție și Ortodonție

ORTODONȚIE

*Elaborări metodice pentru studenții anului V,
semestrul X, facultatea Stomatologie*

CHIȘINĂU
2011

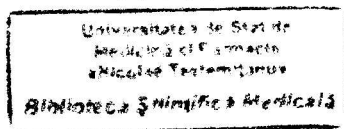
MINISTERUL SĂNĂTĂȚII AL REPUBLICII MOLDOVA
UNIVERSITATEA DE STAT DE MEDICINĂ ȘI FARMACIE
NICOLAE TESTEMIȚANU

Catedra Chirurgie OMF Pediatrică,
Pedodontie și Ortodontie

ORTODONTIE

*Elaborări metodice pentru studenții anului V,
semestrul X, facultatea Stomatologie*

698446

Chișinău
Centrul Editorial-Poligrafic *Medicina*
2011

CZU 616.314-089.23(076.5)

M 69

Approbat de Consiliul Metodic Central al USMF *Nicolae Testemițanu*,
proces-verbal nr.1 din 5.XI.2010

Autor: *Gheorghe Mihailovici* – conferențiar, dr. în medicină

Recenzenți: *Gheorghe Nicolau* – dr. hab. în medicină, profesor
universitar

Dumitru Hâțu – dr. în medicină, conferențiar

Redactor: *Lidia Căssa*

Machetare computerizată: *Vera Florea*

DESCRIEREA CIP A CAMEREI NAȚIONALE A CĂRȚII

Mihailovici, Gheorghe

Ortodonție: Elab. metodice pentru studenții anului V, semestrul X, fac. Stomatologie / Gheorghe Mihailovici; Univ. de Stat de Medicină și Farmacie *Nicolae Testemițanu*, catedra Chirurgie OMF Pediatrică și Ortodonție. – Ch.: CEP *Medicina*, 2011. – 36 p.

50 ex.

ISBN 978-9975-913-47-8.

616.314-089.23(076.5)

M 69

ISBN 978-9975-913-47-8

© CEP *Medicina*, 2011

© Gh. Mihailovici, 2011

ELABORAREA METODICĂ NR. 1

Tema: TERMINOLOGIA ÎN ORTODONȚIE. CLASIFICAREA ȘI DIAGNOSTICUL ANOMALIILOR DENTO-MAXILARE. CLASIFICAREA LUI ANGLE. CLASIFICAREA ȘCOLII FRANCEZE (CAUHEPE). CLASIFICAREA ȘCOLII GERMANE

Scopul lecției: Studenții trebuie să învețe:

- a) a identifica varietățile clasificărilor anomaliilor dento-maxilare;
- b) în baza unui caz concret, a determina forma clinică a patologiei folosind diferite clasificări;
- c) a utiliza terminologia ortodontică în funcție de cazul clinic.

Timpu și locul desfășurării lecției practice: 6 ore, cabinetul ortodontic, sala de studii.

PLANUL LECȚIEI PRACTICE

Nr.	Etapele	Mijloacele tehnice	Locul desfășurării	Timpu
1.	Actualitatea temei (motivație)	Informația profesorului	Sala de studii	5'
2.	Determinarea și perfectarea nivelului de cunoștințe	Elaborare metodică, tablouri, slaiduri, fotografii, modele de diagnostic, radiografii ale bolnavilor cu diferite varietăți de maocluzii	Sala de studii	30'
3.	Activitatea de sinteză asupra determinării formelor clinice în cadrul diferitor varietăți de maocluzii	Modele de studiu cu diferite varietăți de anomalii dento-maxilare	Sala de studii	20'
4.	Primirea bolnavilor ortodontici cu diferite tipuri de anomalii dento-maxilare sub observația profesorului	Pacienți cu diferite varietăți de anomalii dento-maxilare	Cabinet de ortodonție	280'

5.	Totalizarea și aprecierea nivelului deprinderilor practice ale studenților. Controlul zilnicului și al fișelor clinice completate de studenți	Fișe clinice și modele ale pacienților ortodontici. Agendele studenților.	Sala de studii	15'
----	---	---	----------------	-----

Actualitatea temei

Terminologia ortodontică corespunde nomenclaturii adoptate de Federația Dentară Internațională și de Societatea Franceză de Ortopedie Dento-Facială și descrie într-o manieră precisă diferite anomalii dento-maxilare, fără a cuprinde elemente de etiologie, patogenie sau tratament. Însă până în prezent nu există o clasificare unică, admisă de toate școlile ortodontice, motivul fiind complexitatea morfo-funcțională și etiopatogenică a anomaliilor.

Controlul nivelului inițial de cunoștințe

1. În funcție de ce planuri de referință se descriu anomaliile dento-maxilare?
2. Numiți trei categorii de termeni din terminologia școlii franceze.
3. Ce semnifică radicalul?
4. Ce precizează prefixul?
5. Ce descrie calificativul?
6. În ce an a fost publicată clasificarea lui Angle?
7. Descrieți cele trei clase din clasificarea lui Angle.
8. Caracterizați subdiviziunile clasei II Angle.
9. Numiți dezavantajele clasificării lui Angle.
10. Descrieți grupele de anomalii din clasificarea școlii franceze (CAUHEPE).
11. Ce savanți au elaborat clasificarea germană?
12. Ce forme are sindromul progețiilor din clasificarea germană?
13. Cum se divizează malocluziile verticale în clasificarea germană a anomaliilor?
14. În ce grupe se separă anomaliile în clasificarea lui Firu?

Activitatea de sine stătătoare a studenților

Fiecare student primește câte un model în ghips cu o varietate de anomalie dento-maxilară, unde studiază anomaliile dentare și aplică terminologia. Utilizând diferite clasificări, studentul determină varietatea clinică a patologiei.

Lucrul pentru acasă

1. Descrieți în caiete terminologia pentru anomaliile dentare de poziție, de volum, de sediu, de număr.
2. Desenați în caiete starea ocluziei în cele trei clase de anomalii dento-maxilare după Angle.

Literatura

1. Dorobăț V., Stanciu D. *Ortodonție și ortopedie maxilo-facială*. București, 2003, p. 77–82.
2. Fratu A. *Ortodonție, diagnostic, clinică, tratament*. Iași, 2002, p. 140–151.
3. Grivu O. *Ortodonție*. Timișoara, 1997, p. 117–126.
4. Prelegeri.

ELABORAREA METODICĂ NR. 2

Tema: OCLUZIA ADÂNCĂ. DEFINIȚIE, FRECVENȚA, ETIOPATOGENIE, ASPECTE CLINICE ÎN FUNCȚIE DE VÂRSTĂ. METODE DE DIAGNOSTIC. METODE DE TRATAMENT UTILIZATE ÎN SINDROMUL DE OCLUZIE ADÂNCĂ. IMPORTANȚA PERIOADELOR DE ÎNĂLȚARE FIZIOLOGICĂ A OCLUZIEI. PERIOADA DE CONȚINȚIE

Scopul lecției: Studenții trebuie să învețe:

a) a determina factorii etiologici ce participă în dezvoltarea diferitor forme clinice ale ocluziei adânci;

b) a selecta principalele semne clinice faciale și endobucale în baza cărora se poate stabili gradul de gravitate a patologiei la pacienții cu ocluzie adâncă;

c) a alcătui planul de tratament la bolnavul concret cu acest tip de malocluzie și a determina construcția aparatului ortodontic necesar de aplicat pentru tratamentul malocluziei date.

Timpu și locul desfășurării lecției practice: 6 ore, cabinetul ortodontic, sala de studii.

PLANUL LECȚIEI PRACTICE

Nr.	Etapele	Mijloacele tehnice	Locul desfășurării	Timpu
1.	Actualitatea temei (motivație)	Informația profesorului	Sala de studii	5'
2.	Determinarea și perfectarea nivelului de cunoștințe	Elaborare metodică, tablouri, slaiduri, fotografii, modele de diagnostic, radiografii ale bolnavilor cu ocluzii adânci	Sala de studii	30'
3.	Studii de sine stătătoare asupra determinării modificărilor în cadrul diferitor forme ale ocluziei adânci	Modele de studiu cu diferite varietăți de ocluzii adânci, radiografii, fotografii	Sala de studii	20'

4.	Primirea bolnavilor ortodontici cu diferite tipuri de anomalii dento-maxilare sub observația profesorului	Pacienți cu diferite varietăți de anomalii dento-maxilare, în special cu ocluzie adâncă	Cabinet de ortodonție	280'
5.	Totalizarea și aprecierea nivelului deprinderilor practice ale studenților. Controlul agendei și a fișelor clinice completate de studenți	Fișele clinice ale bolnavilor ortodontici. Agen- dele studenților.	Sala de studii	15'

Actualitatea temei

Sindromul ocluziei adânci este o anomalie dento-maxilară în sens vertical însoțită de tulburare de creștere și dezvoltare a maxilarelor și proceselor dento-alveolare, caracterizată prin supraacoperirea dinților frontali. Patologia se întâlnește mai des în combinație cu alte tipuri de maloclzii, unde anomalia verticală impune folosirea obligatorie a unor metode de tratament. La vârsta de 4-7 ani Boboc a determinat un indice de prevalență de 3,45%.

Controlul nivelului inițial de cunoștințe

1. Definiția ocluziei adânci.
2. Varietățile anomaliei în funcție de gravitate.
3. Numiți varietățile ocluziei adânci în clasificarea școlii franceze.
4. Numiți varietățile ocluziei adânci în clasificarea școlii germane.
5. Factorii participanți în dezvoltarea ocluziei adânci „în acoperiș”.
6. Descrieți aspectul facial al pacientului cu ocluzie adâncă „în acoperiș”.
7. Starea arcadelor dento-alveolare și a rapoartelor ocluzale în cadrul acestei patologii.
8. Metodele de diagnostic aplicate în cadrul ocluziei adânci.
9. Obiectivele tratamentului profilactic și precoce al ocluziei adânci „în acoperiș”
10. Ce aparate se utilizează în tratamentul acestei patologii în perioada dentiției mixte.

11. Numiți obiectivele și descrieți aparatele utilizate în tratamentul ocluziei adânci „în acoperiș” în perioada dentiției permanente.

12. Descrieți cauzele și aspectul facial la bolnavi cu ocluzia adâncă forma acoperită.

13. Semnele endobucale în cadrul acestei patologii.

14. Aspectele tratamentului ocluziei adânci forma acoperită în perioada dentiției mixte.

15. Obiectivele tratamentului acestei forme în perioada dentiției permanente.

16. Care este prognosticul și perioada de contenție în cadrul acestei patologii?

17. Semnele exo- și endobucale din cadrul ocluziei adânci forma prăbușită.

18. Tratamentul și profilaxia acestei forme clinice.

19. Descrieți perioadele de înălțare fiziologică a ocluziei.

Activitatea de sine stătătoare a studenților

Fiecărui student i se repartizează câte un model în ghips cu o varietate clinică a ocluziei adânci, având drept sarcină de a determina tipul patologiei, cauza posibilă în dezvoltarea acesteia, a descrie semnele morfologice și a determina gradul de gravitate al malocluziei. În baza acestor date, studentul alcătuiește planul de tratament și selectează aparatul ortodontic necesar de aplicat în tratamentul patologiei în cauză.

Lucrul pentru acasă

1. Desenați în caiete raportul dinților frontali în cadrul formelor clinice ale ocluziei adânci.

2. Faceți caracterizarea arcadelor dento-alveolare și a rapoartelor ocluzale în cadrul celor trei forme clinice ale ocluziei adânci.

Literatura

1. Dorobăț V., Stanciu D. *Ortodonție și ortopedie maxilo-facială*. București, 2003, p. 411–418.

2. Fratu A. *Ortodonție, diagnostic, clinică, tratament*. Iași, 2002, p. 494–499.

3. Grivu O. *Ortodonție*. Timișoara, 1997, p. 265–278.

4. Шмут Г., Холтгрейв Э., Дреппер Д. *Практическая ортодонтия*. Львов, 1999, с. 19–52.

5. Prelegeri.

ELABORAREA METODICĂ NR. 3

Tema: INOCLUZIA VERTICALĂ. DEFINIȚIE, FRECVENȚA, ETIOPATOGENIE, FORME CLINICE. METODE DE DIAGNOSTIC. OBIECTIVELE TRATAMENTULUI ÎN SINDROMUL DE INOCLUZIE VERTICALĂ ÎN FUNCȚIE DE VÂRSTĂ. TRATAMENT PROFILACTIC

Scopul lecției: Studentul trebuie să învețe:

a) a determina semnele morfologice și funcționale perturbate la pacienții cu inocluzie verticală în baza examenului clinic;

b) în baza examenului de model a stabili forma clinică a inocluziei verticale;

c) la bolnavul concret cu acest tip de malocluzie de a alcătui planul de tratament și de a selecta construcția aparatului ortodontic necesar.

Timpul și locul desfășurării lecției practice: 6 ore, cabinetul ortodontic, sala de studii.

PLANUL LECȚIEI PRACTICE

Nr.	Etapele	Mijloacele tehnice	Locul desfășurării	Timpul
1.	Actualitatea temei (motivație)	Informația profesorului	Sala de studii	5'
2.	Determinarea și perfectarea nivelului de cunoștințe	Elaborare metodică, tablouri, slaiduri, fotografii, modele de diagnostic, radiografii ale bolnavilor cu inocluzie verticală	Sala de studii	30'
3.	Activitatea de sine stătătoare asupra determinării modificărilor în cadrul diferitor varietăți de inocluzie verticală	Modele de studiu cu diferite varietăți de inocluzie verticală, radiografii, fotografii	Sala de studii	20'
4.	Primirea bolnavilor ortodontici cu diferite tipuri de anomalii dento-maxilare sub observația profesorului	Pacienți cu diferite varietăți de anomalii dento-maxilare, în special cu inocluzie verticală	Cabinet de ortodonție	280'

5.	Totalizarea și aprecierea nivelului deprinderilor practice ale studenților. Controlul agenței și a fișelor clinice completate de studenți	Fișe clinice și modele în ghips ale pacienților ortodontici. Agendele studenților	Sala de studii	15'
----	---	---	----------------	-----

Actualitatea temei

Ocluzia deschisă a fost descrisă pentru prima dată în literatura de specialitate de Carabelli în 1831. Inocluzia verticală se poate defini drept „un sindrom caracterizat prin existența unei tulburări în plan vertical, reprezentate de lipsa contactelor dintre cele două șiruri dentare antagoniste, conturate și extinse în mod variat.” (Stanciu, 1987)

Adesea această patologie se prezintă sub forma unei entități de sine stătătoare, dar cu etiologie și evoluție foarte variate, creând necesități terapeutice diversificate.

Controlul nivelului inițial de cunoștințe

1. Dați definiția inocluziei verticale.
2. Ce frecvență are această malocluzie?
3. Numiți varietățile clinice ale acestei patologii.
4. Care sunt cauzele formei anatomice a inocluziei verticale ?
5. Descrieți aspectul facial al pacientului cu forma anatomică a acestei patologii.
6. Care sunt rezultatele examenului endobucal la acești pacienți?
7. Ce examene paraclinice se utilizează la bolnavii cu inocluzie verticală?
8. Obiectivele tratamentului pacientului cu forma anatomică a acestei patologii.
9. Numiți aparatele utilizate în tratamentul formei anatomice a inocluziei verticale.
10. Care sunt cauzele dezvoltării formei funcționale a inocluziei verticale?
11. Examenul facial al bolnavului cu forma funcțională.
12. Rezultatele examenului endobucal la acești pacienți.
13. Care este prognosticul formei funcționale a inocluziei verticale?

14. Numiți aparatele ce se folosesc în tratamentul acestei forme în perioada dentiției mixte?

15. Ce știți despre aparatul Herbst-Cojocaru?

16. Dispozitivele de contenție necesare de utilizat după tratamentul inocluziei verticale.

Activitatea de sine stătătoare a studenților

Fiecare student primește câte un model în ghips cu o varietate clinică de inocluzie verticală, unde studiază starea arcadelor dentare și a ocluziei, forma clinică a patologiei, cauza posibilă în dezvoltarea acesteia și determină gradul de gravitate al malocluziei. În baza datelor obținute, alcătuiește planul de tratament și determină construcția aparatului ortodontic necesar.

Lucrul pentru acasă

1. Descrieți în caiete datele examenului exo- și endobucal în cadrul formelor anatomice și funcționale ale inocluziei verticale.

2. Desenați în caiete mecanismul de acțiune a aparatului Herbst-Cojocaru.

Literatura

1. Dorobăț V., Stanciu D. *Ortodonție și ortopedie maxilo-facială*. București, 2003, p. 418–443.

2. Fratu A. *Ortodonție, diagnostic, clinică, tratament*. Iași, 2002, p. 486–493.

3. Grivu O. *Ortodonție*. Timișoara, 1997, p. 265–268.

4. Шмут Г., Холтгрейв Э., Дрешер Д. *Практическая ортодонтия*. Львов, 1999, с. 19–52.

5. Prelegeri.

ELABORAREA METODICĂ NR. 4-5

Tema: MALOCLUZIILE TRANSVERSALE. DEFINIȚIE, ETIOLOGIE, FORME CLINICE. METODE DE DIAGNOSTIC. PROGNOSTICUL. TRATAMENTUL MALOCLUZIILOR TRANSVERSALE. TRATAMENTUL PROFILACTIC, ETIOLOGIC, SIMPTOMATIC. PERIOADA DE CONȚENȚIE

Scopul lecției: 1. De a studia cauzele posibile în dezvoltarea malocluziilor transversale .

2. De a-i învăța pe studenți:

a) aplicarea corectă a metodelor de diagnostic în determinarea formelor clinice ale malocluziilor transversale;

b) în baza datelor examenului facial și endobucal, a efectua diagnosticul diferențial între formele clinice ale malocluziilor transversale;

c) a determina construcția aparatului ortodontic în funcție de tipul anomaliilor.

Timpul și locul desfășurării lecției practice: 6 ore, cabinetul ortodontic, sala de studii.

PLANUL LECȚIEI PRACTICE

Nr.	Etapele	Mijloacele tehnice	Locul desfășurării	Tim-pul
1.	Actualitatea temei (motivație)	Informația profesorului	Sala de studii	5'
2.	Determinarea și perfec-tarea nivelului de cunoștințe	Elaborare metodică, tablouri, slaiduri, modele de diagnostic, fotografii	Sala de studii	30'
3.	Studii de sine stătătoare asupra determinării modificărilor în cadrul diferitelor varietăți de malocluzii transversale	Modele de studiu cu diferite varietăți de malocluzii transversale, radio-grafii, fotografii	Sala de studii	20'
4.	Primirea bolnavilor ortodontici cu diferite tipuri de anomalii dento-maxilare sub observația profesorului	Pacienți cu diferite varietăți de anomalii dento-maxilare, îndeosebi de malocluzii transversale	Cabinet de ortodonție	280'

5.	Totalizarea și aprecierea nivelului deprinderilor practice ale studenților. Controlul agendei și a fișelor clinice completate de studenți	Fișele clinice ale bolnavilor ortodontici. Agendele studenților.	Sala de studii	15'
----	---	--	----------------	-----

Actualitatea temei

Anomaliile în plan transversal sunt acele anomalii în care modificările morfologice cele mai evidente sunt transversale, tratamentul lor fiind obligatoriu pentru a reduce celelalte simptome însoțitoare. Această grupă de malocluzii nu-și găsește corespondența în clasificarea lui Angle, totuși în cazul existenței ocluziei distalizate ca simptom asociat, ele pot fi încadrate în clasa a II-a. În ocluzia neutră la nivelul molarilor de șase ani, anomaliile în plan transversal pot fi încadrate în clasa I Angle.

Aprecierea nivelului inițial de cunoștințe

1. Ce anomalii sunt incluse în malocluziile transversale?
2. Dați definiția ocluziei încrucișate.
3. Factorii etiologici care intervin în dezvoltarea acestei patologii.
4. Semnele exo- și endobucale în cadrul ocluziei încrucișate.
5. Metoda lui Pont în determinarea gradului de compresie a arcadei dentare superioare.
6. Tratamentul profilactic și cauzal al ocluziei încrucișate.
7. Aparatele ortodontice utilizate pentru expansiunea unilaterală și bilaterală a arcadei dentare superioare în perioada dentiției mixte.
8. Tratamentul și conținția ocluziei încrucișate în perioada dentiției permanente.
9. Definiția laterognației mandibulare funcționale.
10. Cauzele contactelor premature care pot devia mandibula spre lateral.
11. Semnele exo- și endobucale în cadrul laterodevierii mandibulare.
12. Principiile tratamentului laterodevierii mandibulare.
13. Aparatele utilizate în cadrul tratamentului acestei patologii.
14. Definiția laterognației mandibulare anatomice.
15. Cauzele laterognației mandibulare anatomice.

16. Manifestări clinice în cadrul acestei patologii.
17. Diagnosticul diferențial în diferite forme ale malocluziilor transversale.
18. Prognosticul și tratamentul laterognației mandibulare anatomice.

Activitatea de sine stătătoare a studenților

Fiecărui student i se repartizează câte un model de studiu cu diferite variații de malocluzii transversale, unde e necesar de determinat varietația patologiei, cauza posibilă în dezvoltarea acesteia, de descris semnele malocluziei, de stabilit planul de tratament și de selectat elementele constructive ale aparatului ortodontic necesar de aplicat în tratamentul patologiei în cauză.

Lucrul pentru acasă

1. De descris în caiete particularitățile de efectuare a diagnosticului diferențial ale formelor clinice ale malocluziilor transversale.
2. De desenat modul de realizare a secțiunii plăcii acrilice în cadrul expansiunii uni- și bilaterale ale arcadei dentare superioare.

Literatura

1. Dorobăț V. , Stanciu D. *Ortodonție și ortopedie maxilo-facială*. București, 2003, p. 401–405.
2. Fratu A. *Ortodonție, diagnostic, clinică, tratament*. Iași, 2002, p. 456–463.
3. Grivu O. *Ortodonție*. Timișoara, 1997, p. 235–250.
4. Шмут Г., Холтгрейв Э., Дрешер Д. *Практическая ортодонтия*. Львов, 1999, с. 14–18.
5. Prelegeri.

ELABORAREA METODICĂ NR. 6

Tema: ANOMALIILE DENTO-MAXILARE PROVOCATE DE MALFORMAȚIILE CONGENITALE. METODE DE DIAGNOSTIC. PARTICULARITĂȚILE TRATAMENTULUI ORTODONTIC AL COPIILOR CU DESPICĂTURI LABIO-MAXILO-PALATINE

Scopul lecției:

1. De a studia factorii primari și secundari care influențează dezvoltarea malformațiilor congenitale.

2. De a-i învăța pe studenți:

a) să utilizeze corect metodele de diagnostic la determinarea subdezvoltării arcadei dentare în cadrul malformațiilor congenitale.

b) să însușească metodele de tratament al acestor patologii de către echipa multidisciplinară formată din: pediatru, chirurg OMF, pedodont, ortodont, logoped etc.

Timpul și locul desfășurării lecției practice: 6 ore, cabinetul ortodontic, sala de studii.

PLANUL LECȚIEI PRACTICE

Nr.	Etapele	Mijloacele tehnice	Locul desfășurării	Tim-pul
1.	Actualitatea temei (motivație)	Informația profesorului	Sala de studii	5'
2.	Determinarea și perfec-tarea nivelului de cunoș-tințe	Elaborare metodică, tablouri, slaiduri, modele de diagnostic, fotografii	Sala de studii	30'
3.	Studii de sine stătătoare asupra determinării simptomelor clinice și paraclinice în cadrul despicăturilor labio-maxilo-palatine	Modele de studiu cu diferite varietăți de malocluzii din cadrul despicăturilor labio-maxilo-palatine, radiografii, fotografii	Sala de studii	20'
4.	Primirea bolnavilor ortodontici cu diferite tipuri de anomalii dento-maxilare sub observația profesorului	Pacienți cu diferite varietăți de anomalii dento-maxilare, îndeosebi de malocluzii transversale	Cabinet de ortodonție	280'

5.	Totalizarea și aprecierea nivelului deprinderilor practice ale studenților. Controlul agendei și a fișelor clinice completate de studenți	Fișele clinice ale bolnavilor ortodontici. Agențele studenților	Sala de studii	15'
----	---	---	----------------	-----

Actualitatea temei

Despicăturile labio-maxilo-palatine apar în perioada de embriogeneză drept consecință a tulburărilor de coalescență a mugurilor faciali. Patologia se manifestă la naștere și este însoțită de urmări grave nu numai asupra creșterii și dezvoltării regiunii maxilo-faciale, dar și a stării generale a organismului. Conform datelor prof. I. Lupan, incidența MCF în Republica Moldova, în perioada 1987–2000, a fost de 1,01:1000 nou-născuți, mai mare fiind în zonele de Sud și Centru (1,06:1000). Se atestă o creștere cu 0,32:1000 nou-născuți a incidenței MCF, în comparație cu perioada 1960–1974, însă rata de creștere pentru fiecare formă de malformație este diferită. Incidența despicăturilor labiale (DL) s-a mărit cu numai 0,03, cea a despicăturilor de buză și palatin (DLP) cu 0,12 și cea a despicăturilor de palatin (DP) cu 0,16 la 1000 nou-născuți, fapt ce a condus la schimbarea raportului dintre anumite forme de despicături (DL:-DLP:DP) de la 1,4:1,4:1 la 1:1,3:1,2, raport ce mărturisește despre creșterea formelor clinice mai grave.

Controlul nivelului inițial de cunoștințe

1. Ce prezintă despicăturile labio-maxilo-palatine(DLMP)?
2. Frecvența despicăturilor LMP în R. Moldova și în alte țări.
3. Clasificarea DLMP.
4. Factorii etiologici primari care provoacă această patologie.
5. Factorii etiologici secundari care intervin în dezvoltarea acestei patologii.
6. Tulburări generale la pacienți cu DLMP.
7. Descrieți datele examenului facial la acești pacienți.
8. Ce tulburări orale sunt prezente în aceste cazuri?
9. Anomaliile dentare la pacienții cu DLMP.
10. Descrieți tulburările funcționale la acești bolnavi.

11. Datele examenelor paraclinice.
12. Obiectivele principale de tratament ale acestor patologii.
13. Care va fi îngrijirea copilului până la intervenția chirurgicală?
14. Care sunt termenele de efectuare a intervenției chirurgicale?
15. Scopul tratamentului în perioada dentiției mixte.
16. Aparatele ortodontice utilizate pentru expansiunea unilaterală și bilaterală a arcadei dentare superioare în perioada dentiției mixte.
17. Tratamentul ortodontic în perioada dentiției permanente.

Activitatea de sine stătătoare a studenților

Fiecărui student i se repartizează câte un model de studiu cu diferite varietăți de patologii ortodontice prezente la pacienții cu DLMP, unde e necesar de apreciat gravitatea patologiei, de descris schimbările depistate în urma examenului biometric de model, de stabilit planul de tratament și de selectat elementele constructive ale aparatului ortodontic necesar de aplicat în tratamentul acestei patologii.

Lucrul pentru acasă

1. De descris în caiete etapele tratamentului ortodontic la pacienți cu anomalii dento-maxilare provocate de malformații congenitale.
2. De desenat varietățile despicăturilor labio-maxilo-palatine.

Literatura

1. Dorobăț V., Stanciu D. *Ortodonție și ortopedie maxilo-facială*. București, 2003, p. 443–447.
2. Fratu A. *Ortodonție, diagnostic, clinică, tratament*. Iași, 2002, p. 499–515.
3. Zegan G. *Ortodonție și ortopedie dento-facială*. Iași, 2005, p. 205–214.
4. Шмут Г., Холтгрейв Э., Дрешер Д. *Практическая ортодонтия*. Львов, 1999, с. 14–18.
5. Prelegeri.

698446

ELABORAREA METODICĂ NR. 7

Tema: APARATE ORTODONTICE FIXE. CARACTERIZAREA GENERALĂ. AVANTAJE, DEZAVANTAJE. CARACTERIZAREA ELEMENTELOR DE AGREGARE, ACTIVE ȘI ACCESORII ALE APARATURII ORTODONTICE FIXE. TERAPIA ANOMALIILOR DENTO-MAXILARE CU APARATE ORTODONTICE FIXE. NOȚIUNI GENERALE DESPRE METODELE DE TRATAMENT PRIN APARATE FIXE. TEHNICI UTILIZATE: TWIN ARCH, EDGEWISE, TWEED MERRIFELD, BEGG, RICKETTS. INDIVIDUALIZAREA TRATAMENTULUI ORTODONTIC

Scopul lecției: De a-i familiariza pe studenți cu:

- a) elemente componente de bază ale aparatelor fixe moderne;
- b) regulile de alimentare și particularitățile de igienă a cavității bucale la pacienții purtători de aparate fixe moderne;
- c) avantajele și dezavantajele aparatelor fixe moderne și indicațiile la aplicarea acestora în tratamentul diferitor varietăți de anomalii dento-maxilare.

Timpul și locul desfășurării lecției practice: 6 ore, cabinetul ortodontic, sala de studii.

PLANUL LECȚIEI PRACTICE

Nr.	Etapele	Mijloacele tehnice	Locul desfășurării	Tim-pul
1.	Actualitatea temei (motivație)	Informația profesorului	Sala de studii	5'
2.	Determinarea și perfectarea nivelului de cunoștințe	Elaborare metodică, tablouri, slaiduri, fotografii, modele de diagnostic, radiografii ale bolnavilor cu diferite anomalii dento-maxilare	Sala de studii	30'
3.	Studii de sine stătătoare asupra însușirii materialelor și instrumentelor utilizate de medicul ortodont în tratamentul anomaliilor dento-maxilare prin aparate fixe moderne	Modele de studiu cu diferite varietăți de anomalii dento-maxilare, materiale și instrumente utilizate la aplicarea aparatelor fixe moderne	Sala de studii	20'

4.	Primirea bolnavilor ortodontici cu diferite tipuri de anomalii dento-maxilare sub observația profesorului	Pacienți cu diferite variații de anomalii dento-maxilare în tratamentul cărora se aplică aparate fixe moderne	Cabinet de ortodonție	280'
5.	Totalizarea și aprecierea nivelului deprinderilor practice ale studenților. Controlul agendei și a fișelor clinice completate de studenți	Fișele clinice ale bolnavilor ortodontici. Agențele studenților.	Sala de studii	15'

Actualitatea temei

În terapia modernă a anomaliilor dento-maxilare, interesul medicilor ortodonți din toată lumea se axează asupra dispozitivelor fixate la nivelul fiecărui dinte, în care se introduc elemente de acțiune reprezentate prin arcuri cu diferite secțiuni.

Aparatura fixă modernă permite o reducere substanțială a timpului de tratament ortodontic, deplasări dentare la distanțe mari și atinge o poziționare tridimensională a dinților în armonie cu țesuturile moi și esteticul facial.

Controlul nivelului inițial de cunoștințe

1. Ce știți despre istoria apariției aparatelor fixe moderne?
2. Avantajele aparatelor fixe moderne.
3. Ce dezavantaje au aceste aparate?
4. Pregătirea pacientului către tratamentul ortodontic prin aparate fixe.
5. Ce grupe de elemente componente ale aparatelor fixe cunoașteți?
6. Faceți caracterizarea elementelor de ancorare.
7. Cum se clasifică inelele în funcție de mai multe criterii?
9. Descrieți tehnica de lucru cu inelele ortodontice?
10. Ce grupe de adezivi ortodontici cunoașteți?
11. Descrieți colajul direct și indirect.
12. Ce tipuri de brackeți cunoașteți?
13. Elementele componente ale bracketului.

14. Ce tipuri de tubușoare cunoașteți și funcția lor?
15. Numiți elementele active ale aparatelor fixe moderne.
16. Faceți caracterizarea elementului activ de bază
17. Care sunt fazele tratamentului ortodontic prin aparate fixe moderne?
18. Ce particularități au tehnicile Twin arch, Edgewise, Tweed Merrifeld, Begg, Ricketts?

Activitatea de sine stătătoare a studenților

Fiecare student primește câte un model în ghips cu o varietate de anomalie dento-maxilară, unde apreciază tipul patologiei, cauza posibilă în dezvoltarea acesteia, descrie semnele morfologice și determină gradul de gravitate al malocluziei, selectează aparatul ortodontic fix care poate fi aplicat în tratamentul acestei patologii cu specificarea fazelor de tratament al elementelor necesare în realizarea acestuia.

Lucrul pentru acasă

1. Desenați în caiete părțile componente ale bracketului cu specificarea funcției lor.
2. Descrieți fazele tratamentului ortodontic al anomaliilor dento-maxilare prin aparate fixe moderne.

Literatura

1. Cocârlă E. *Aparate ortodontice fixe (tehnici moderne)*. Cluj-Napoca, 2002, 295 p.
2. Dorobăț V., Stanciu D. *Ortodonție și ortopedie maxilo-facială*. București, 2003, p. 252–304.
3. Zetu I, Păcurar M. *Introducere în tehnica arcului drept. Analize necesare*. Iași, 1998.
4. Grivu O. *Ortodonție*. Timișoara, 1998, p.151–186.
5. Шмут Г., Холтгрейв Э., Дрешер Д. *Практическая ортодонтия*. Львов, 1999.
6. Prelegeri.

ELABORAREA METODICĂ NR. 8

Tema: FORȚE EXTRAORALE ÎN ORTODONȚIE. PRINCIPII GENERALE. INDICAȚII. ACȚIUNEA FORȚELOR EXTRAORALE, INTENSITATEA, DURATA, DIRECȚIILE

Scopul lecției. Studentul trebuie să învețe:

a) a determina indicațiile la aplicarea forțelor extraorale în diferite varietăți de anomalii dento-maxilare;

b) a ajusta pe model o varietate a dispozitivelor de tracție extraorală;

c) a determina tipul de tracțiune necesară tratamentului.

Timpul și locul desfășurării lecției practice: 6 ore, cabinetul ortodontic, sala de studii.

PLANUL LECȚIEI PRACTICE

Nr.	Etapele	Mijloacele tehnice	Locul desfășurării	Timpul
1.	Actualitatea temei (motivație)	Informația profesorului	Sala de studii	5'
2.	Determinarea și perfectarea nivelului de cunoștințe	Elaborare metodică, tablouri, slaiduri, modele de diagnostic, fotografii	Sala de studii	30'
3.	Studii de sine stătătoare asupra determinării indicațiilor la aplicarea forțelor extraorale	Modele de studiu cu diferite varietăți de malocluzii transversale, radiografii, fotografii	Sala de studii	20'
4.	Primirea bolnavilor ortodontici cu diferite tipuri de anomalii dento-maxilare sub observația profesorului	Pacienți cu diferite varietăți de anomalii dento-maxilare	Cabinet de ortodonție	280'
5.	Totalizarea și aprecierea nivelului deprinderilor practice ale studenților. Controlul agendei și a fișelor clinice complete de studenți	Fișele clinice ale bolnavilor ortodontici. Agendele studenților	Sala de studii	15'

Actualitatea temei

Forțele extraorale sunt reprezentate de dispozitive care au punctul de sprijin în afara cavității bucale. Tehnologiile de tratament al anomaliilor dento-maxilare prin aplicarea forțelor extraorale sunt bine cunoscute. Însă în pofida acestui fapt, de exemplu în Franța, doar în 7–10% din cazurile tratate ortodontic sunt rezolvate prin utilizarea acestor forțe.

Controlul nivelului inițial de cunoștințe

1. Clasificarea forțelor extraorale.
2. Rolul forțelor extraorale.
3. Indicațiile la utilizarea forțelor extraorale în ortodontie.
4. Intensitatea forței folosite în tracția extraorală.
5. Punctele intraorale de aplicare a forței.
6. Durata de aplicare a forțelor extraorale.
7. Părțile componente ale headgear-ului.
8. Tipurile de ancoraj extraoral.
9. Caracterizarea headgear-ului cervical.
10. Caracterizarea headgear-ului mediu.
11. Caracterizarea headgear-ului occipital (tracțiune occipitală înaltă).
12. Criteriile de alegere a headgear-ului după Proffit.
13. Caracterizarea măștii faciale Dilaire.
14. Regulile de utilizare a bărbiței și capelinei.

Activitatea de sine stătătoare a studenților

Fiecărui student i se repartizează modele de studiu al unui pacient ortodontic, unde e necesar de apreciat varietatea patologiei, cauza posibilă în dezvoltarea acesteia, de descris semnele malocluziei, de stabilit planul de tratament și de selectat elementele constructive ale aparatului ortodontic necesar de aplicat în tratamentul acestei patologii. E important ca studentul să determine posibilitățile aplicării forțelor extraorale în tratamentul acestei patologii.

Lucrul pentru acasă

1. De descris în caiete rolul forțelor extraorale în efectuarea tratamentului ortodontic.
2. De desenat în caiete cele trei tipuri de headgear.

Literatura

1. Dorobăț V., Stanciu D. *Ortodonție și ortopedie maxilo-facială*. București, 2003, p. 319–342.
2. Fratu A. *Ortodonție, diagnostic, clinică, tratament*. Iași, 2002, p. 331–340.
3. Grivu O. *Ortodonție*. Timișoara, 1998, p. 137–150.
4. Шмут Г., Холтгрейв Э., Дрешер Д. *Практическая ортодонтия*. Львов, 1999, с. 59–75.
5. Prelegeri.

ELABORAREA METODICĂ NR. 9

Tema: EXTRACȚIA DENTARĂ ÎN ORTODONȚIE. INDICAȚII ȘI CONTRAINDICAȚII. FACTORII DE ANALIZĂ ÎN UTILIZAREA EXTRACȚIEI DENTARE

Scopul lecției. Studentul trebuie să învețe:

- a) a determina indicațiile la aplicarea extracției seriate în tratamentul diferitor tipuri de anomalii dento-maxilare;
- b) a evidenția avantajele și dezavantajele extracției seriate;
- c) a efectua un diagnostic corect la aplicarea extracțiilor dentare în tratamentul anomaliilor dento-maxilare.

Timpul și locul desfășurării lecției practice: 6 ore, cabinetul ortodontic, sala de studii.

PLANUL LECȚIEI PRACTICE

Nr.	Etapele	Mijloacele tehnice	Locul desfășurării	Tim-pul
1.	Actualitatea temei (motivație)	Informația profesorului	Sala de studii	5'
2.	Determinarea și perfec-tarea nivelului de cuno-ștințe	Elaborare metodică, ta-blouri, slaiduri, modele de diagnostic, fotografii	Sala de stu-dii	30'
3.	Studii de sine stătătoare asupra determinării indicațiilor la aplicarea extracțiilor dentare în tratamentul anomaliilor dento-maxilare	Modele de studiu cu diferite varietăți de ma-locluzii transversale, ra-diografii, fotografii	Sala de stu-dii	20'
4.	Primirea bolnavilor ortodontici cu diferite tipuri de anomalii den-to-maxilare sub obser-vația profesorului	Pacienți cu diferite va-rietăți de anomalii den-to-maxilare	Cabinet de ortodonție	280'
5.	Totalizarea și aprecie-rea nivelului deprinde-rilor practice ale stu-denților. Controlul agen-dei și a fișelor clinice completate de studenți	Fișele clinice ale bolna-vilor ortodontici. Agen-dele studenților	Sala de stu-dii	15'

Actualitatea temei

Aplicarea extracției dentare cu scop terapeutic a stârnit multe discuții contradictorii de-a lungul timpului. În prezent, aceasta nu mai este o metodă adjuvantă de tratament. Extracția dentară a devenit o metodă de tratament cu un rol bine definit în arsenalul complex al tratamentului anomaliilor dento-maxilare. Scopul extracției dentare este realizarea unui echilibru între perimetrele arcadelor dentare și suma diametrelor mezio-distale ale dinților.

Controlul nivelului inițial de cunoștințe

1. Avantajele extracției dentare cu scop ortodontic.
2. Dezavantajele extracției dentare.
3. Factorii de analiză în vederea aplicării extracției dentare în ortodonție.
4. Indicațiile pentru utilizarea extracției dentare.
5. Contraindicațiile extracției dentare cu scop ortodontic.
6. Particularitățile utilizării extracției dirijate după Kjellgren.
7. Extracția seriată după Tweed.
8. Etapele extracției de „pilotaj” după Hotz.
9. Extracția dinților frontali.
10. Extracția premolarilor.
11. Extracția molarilor cu scop ortodontic
12. Particularitățile extracției dinților de minte.
13. Germectomia.
14. Premolarizarea ca metodă de creare a spațiului în arcada dentară.

Activitatea de sine stătătoare a studenților

Fiecărui student i se repartizează modele de studiu al unui pacient ortodontic, unde e necesar de apreciat varietatea patologiei, cauza posibilă în dezvoltarea acesteia, de descris semnele malocluziei, de stabilit planul de tratament și de ales dinții care trebuie extrași cu scop ortodontic. E important ca studentul să determine factorii pe care s-a bazat la indicarea extracției.

Lucrul pentru acasă

1. De descris în caiete avantajele și dezavantajele aplicării extracțiilor dentare cu scop ortodontic.
2. De desenat în caiete metoda de extracție dirijată după Hotz.

Literatura

1. Dorobăț V., Stanciu D. *Ortodonție și ortopedie maxilo-facială*. București, 2003, p. 343–358.
2. Fratu A. *Ortodonție, diagnostic, clinică, tratament*. Iași, 2002, p. 356–372.
3. Grivu O. *Ortodonție*. Timișoara, 1998, p. 217–227.
4. Câmpeanu M. *Curs de ortodonție*. Cluj-Napoca, 1981, p. 164–168.
5. Prelegeri.

ELABORAREA METODICĂ NR. 10

Tema: PARTICULARITĂȚILE PROTEZĂRII DINȚILOR ȘI ARCADELOR DENTARE LA COPII. TRATAMENTUL ORTODONTIC PRE-PROTETIC

Scopul lecției practice: Studentul trebuie să învețe: a) a depista cauzele leziunilor coronare și pierderii precoce a dinților la copii;

b) a însuși varietățile protezelor fixe care pot fi aplicate la copii și particularitățile acestora;

c) a alege construcția protezei mobilizabile în cazuri concrete, ținând cont de faptul că pacientul se află în perioada de creștere a oaselor maxilare;

d) a determina particularitățile și importanța tratamentului ortodontic preprotetic.

Timpul și locul desfășurării lecției practice: 6 ore, laboratorul de tehnică dentară, cabinet de ortodonție

PLANUL LECȚIEI PRACTICE

Nr.	Etapete	Mijloacele tehnice	Locul desfășurării	Tim-pul
1.	Actualitatea temei (motivație)	Informația profesorului	Sala de studii	5'
2.	Determinarea și perfectarea nivelului de cunoștințe a studenților	Elaborare metodică, tablouri, slaiduri, modele în ghips, proteze fixe și mobilizabile confecționate pentru copii	Sala de studii	30'
3.	Lucrul de sine stătător al studenților cu diferite tipuri de proteze fixe și mobilizabile confecționate pentru copii	Proteze fixe și mobilizabile confecționate pentru copii, modele de diagnostic	Sala de studii	20'
4.	Confecționarea de către studenți a diferitor elemente a protezelor fixe și mobilizabile confecționate la copii	Tablouri, proteze fixe și mobilizabile confecționate pentru copii, modele în ghips, sârmă de viplă, instrumente necesare	Laborator de tehnică dentară	280'
5	Totalizarea și aprecierea deprinderilor practice ale studenților	Elemente din sârmă ale protezelor fixe și mobilizabile confecționate de studenți, agende.	Laborator de tehnică dentară	15'

Actualitatea temei

Recomandarea și aplicarea tratamentului protetic la copii și tineri depind de: creșterea morbidității cariei dentare la vârste precoce, prezența unui număr mare de extracții premature ale dinților temporari și permanenți; creșterea frecvenței traumatismelor dentare din timpul jocului, sportului și consecințele acestora. De asemenea, tratamentul protetic poate corecta diferite displazii dentare, poate restabili morfo-funcțional arcele dentare în unele malocluzii.

Aprecierea nivelului inițial de cunoștințe

1. Ce înțelegeți prin pierderea precoce a dinților temporari și permanenți?
2. Cauzele pierderii precoce a dinților temporari și permanenți.
3. Particularitățile schimbărilor morfologice în urma pierderii precoce a dinților la copii.
4. Schimbările funcționale în cadrul pierderii precoce a dinților la copii.
5. Ce tipuri de construcții fixe se utilizează în cadrul pierderii precoce a dinților la copii?
6. Indicațiile și particularitățile utilizării coroanelor dentare la copii.
7. Indicațiile la confecționarea dinților cu pivot la copii.
8. Ce construcții ale dinților cu pivot se folosesc la copii ?
9. Particularitățile protezelor mobilizabile la copii.
10. Termenele de schimb ale protezelor mobilizabile la copii.
11. Individualizarea tratamentului protetic la copii.
12. Indicațiile către tratamentul ortodontic preprotetic.
13. Contraindicațiile către tratamentul ortodontic preprotetic.
14. Particularitățile tratamentului ortodontic preprotetic.

Activitatea de sine stătătoare a studenților

1. Fiecare student primește câte o proteză, unde e necesar de determinat tipul dispozitivului și în tratamentul cărei patologii poate fi aplicat, elementele componente ale protezei și funcția lor.

2. Pe un model în ghips cu o patologie corespunzătoare, cu ajutorul cleștelor crampoane, din sârmă de viplă, studentul confecționează elementele metalice ale protezei sau ale menținătorului de spațiu.

Lucrul pentru acasă

De desenat în caiete tipurile de proteze fixe utilizate la copii.

Literatura

1. Crivu O., Clăvan F. Dragomirescu D. *Ortodonție*. Timișoara, 1997, p. 301–308.
2. Bratu E., Grivu O. Dragomirescu D. Schiller E. *Ortodonția interceptivă*. Timișoara, 1999, p. 87–93.
3. Dorobăț V., Stanciu D. *Ortodonție și ortopedie dento-facială*. E. M., București, 2003, p. 389–491.
4. Fratu A. *Ortodonție*. Ed. Vasiliana, Iași, 2002, p. 372–378.
5. Prelegeri.

ELABORAREA METODICĂ NR. 11

Tema: PROFILAXIA ANOMALIILOR DENTO-MAXILARE PRE-NATALĂ, POSTNATALĂ. OBIECTIVELE TRATAMENTULUI PROFILACTIC. MENȚINĂTOARE DE SPAȚIU FIXE ȘI MOBILIZABILE

Scopul lecției practice: Studentul trebuie să învețe: a) a determina măsurile de profilaxie a anomaliilor dento-maxilare în perioada prenatală;

b) a depista dereglări funcționale, care pot provoca diferite varietăți de anomalii dento-maxilare;

c) a alege tipul de menținător de spațiu în diferite varietăți de pierdere precoce a dinților temporari și permanenți.

Timpul și locul desfășurării lecției practice: 6 ore, sala de studii, cabinet de ortodonție.

PLANUL LECȚIEI PRACTICE

Nr.	Etapele	Mijloacele tehnice	Locul desfășurării	Tim-pul
1.	Actualitatea temei (motivație)	Informația profesorului	Sala de studii	5'
2.	Determinarea și perfectarea nivelului de cunoștințe ale studenților	Elaborare metodică, tablouri, slaiduri, modele în ghips, dispozitive pentru efectuarea miogimnasticii	Sala de studii	30'
3.	Lucrul de sine stătător al studenților cu modele ale diferitor tipuri de malocluzii	Modele de diagnostic, diferite dispozitive pentru gimnastica mușchilor regiunii maxillo-faciale	Sala de studii	20'
4.	Primirea bolnavilor ortodontici cu diferite tipuri de anomalii dento-maxilare sub observația profesorului	Pacienți cu diferite varietăți de anomalii dento-maxilare, în special cu dereglări funcționale	Cabinet de ortodonție	280'
5.	Totalizarea și aprecierea deprinderilor practice ale studenților.	Fișele clinice ale bolnavilor ortodontici. Agențele studenților	Cabinet de ortodonție	15'

Actualitatea temei

Profilaxia anomaliilor dento-maxilare cuprinde un set de măsuri de depistare și înlăturare a factorilor cauzali și condiționali ce ar putea determina dezvoltarea unei malocluzii. Prin aceasta medicul ortodont poate oferi unui organism tânăr condiții favorabile pentru o dezvoltare somatică cât mai armonioasă.

Controlul nivelului inițial de cunoștințe

1. Descrieți obiectivele tratamentului profilactic.
2. Care sunt măsurile necesare pentru prevenirea apariției anomaliilor dento-maxilare?
3. Procedeele tratamentului ortodontic preventiv.
4. Măsurile de profilaxie în perioada prenatală.
5. Reguli de alimentare artificială a copilului.
6. Tratamentul unor maladii generale în primii ani de viață – o măsură de profilaxie a anomaliilor dento-maxilare.
7. Importanța antrenamentului muscular (mioterapia).
8. Măsurile de reeducare a funcțiilor sistemului dento-maxilar.
9. Varietățile obiceiurilor vicioase și combaterea lor.
10. Măsurile de asigurare a integrității arcadelor dento-alveolare.
11. Varietățile menținătoarelor de spațiu.
12. Cerințele către un menținător de spațiu.
13. Dispensarizarea – metodă de profilaxie a anomaliilor dento-maxilare.
14. Descrieți etapele dispensarizării.

Lucrul de sine stătător al studenților

Pe un model în ghips cu o patologie corespunzătoare, cu ajutorul cleștelor crampoane din sârmă de viplă, studentul confecționează elementele metalice ale menținătorului de spațiu.

Lucrul pentru acasă

1. De desenat în caiete tipurile de menținătoare de spațiu.
2. De descris în caiete metodele de reeducare funcțională ca măsuri de profilaxie a anomaliilor dento-maxilare.

Literatura

1. Crivu O., Clăvan F., Dragomirescu D. *Ortodonție*. Timișoara, 1997, p.165–171.
2. Bratu E., Grivu O., Dragomirescu D., Schiller E. *Ortodonția interceptivă*. Timișoara, 1999.
3. Dorobăț V., Stanciu D. *Ortodonție și ortopedie dento-facială*. E. M., București, 2003, p. 389–491.
4. Fratu A. *Ortodonție*. Ed. Vasiliana, Iași, 2002, p. 249–263.
5. Prelegeri.

ELABORAREA METODICĂ NR. 12

Tema: RECIDIVA ÎN TRATAMENTUL ANOMALIILOR DENTO-MAXILARE. DEFINIȚIE, CAUZE GENERALE, CAUZE LOCALE. CONȚENȚIA ÎN ORTODONȚIE. DEFINIȚIE, DURATA CONȚENȚIEI ÎN FUNCȚIE DE ANOMALIILE DENTO-MAXILARE

Scopul lecției practice: De a-i familiariza pe studenți cu:

- 1). cauzele generale și locale care pot interveni în apariția recidivei și măsurile necesare de a fi întreprinse pentru profilaxia apariției acesteia;
- 2). obiectivele ce stau la baza perioadei de conținție și principiile de alegere a acestor aparate.

Timpul și locul desfășurării lecției practice: 6 ore, laboratorul de tehnică dentară, cabinetul de ortodonție.

PLANUL LECȚIEI PRACTICE

Nr.	Etapele	Mijloacele tehnice	Locul desfășurării	Tim-pul
1.	Actualitatea temei (motivație)	Informația profesorului	Sala de studii	5'
2.	Determinarea și perfecționarea nivelului de cunoștințe ale studenților	Elaborare metodică, tablouri, slaiduri, modele de diagnostic, diferite tipuri de aparate ortodontice de conținție	Sala de studii	30'
3.	Lucrul de sine stătător al studenților cu diferite varietăți de aparate ortodontice de conținție	Diferite varietăți de aparate de conținție, modele de diagnostic	Laborator de tehnică dentară	20'
4.	Primirea bolnavilor ortodontici cu diferite tipuri de anomalii dento-maxilare sub observația profesorului	Pacienți cu diferite varietăți de anomalii dento-maxilare	Cabinet de ortodonție	280'
5.	Totalizarea și aprecierea nivelului deprinderilor practice ale studenților	Fișele clinice ale bolnavilor ortodontici. Agendele studenților	Sala de studii	15'

Actualitatea temei

Recidiva este tendința dinților de reîntoarcere la poziția lor inițială și la starea de echilibru prezentă la pacient înaintea tratamentului anomaliei dento-maxilare. Recidiva poate fi totală sau parțială cu imagine spațială tridimensională variată. De aceea o importanță deosebită are ultima fază a tratamentului ortodontic – perioada de contenție, care reprezintă menținerea rezultatelor obținute în timpul tratamentului ortodontic pentru un timp suficient de îndelungat în vederea păstrării acestuia.

Controlul nivelului inițial de cunoștințe

1. Dați definiția recidivei.
2. Care sunt cauzele generale ale apariției recidivei?
3. Numiți cauzele locale care pot provoca recidiva.
4. Importanța persistenței factorilor etiologici în apariția recidivei.
5. Ce măsuri e necesar de întreprins pentru evitarea posibilității apariției recidivei?
6. Ce anomalii dento-maxilare au o tendință ridicată la recidivă?
7. Dați definiția contenției.
8. „Teoremele” referitoare la contenție după Joondef și Riedel.
9. Obiectivele ce stau la baza perioadei de contenție.
10. Factorii care influențează durata și modalitatea contenției.
11. Tipurile de contenție.
12. În ce cazuri apare contenția naturală?
13. Când se aplică contenția artificială limitată?
14. Particularitățile contenției artificiale de lungă durată.
15. Ce anomalii dento-maxilare necesită contenție definitivă?
16. Dispozitivele de contenție mobilizabile.
17. Tipurile de aparate de contenție fixe.

Lucrul de sine stătător al studenților

1. Fiecare student primește un aparat ortodontic de contenție, unde determină: varietatea acestuia, patologia în cadrul căreia poate fi aplicat după tratament ortodontic.
2. Studenților li se repartizează modele în ghips cu diferite varietăți de anomalii dento-maxilare, unde se determină riscul apariției recidivei după tratamentul acestei patologii.

Lucrul pentru acasă

În caiete:

1. Descrieți „teoremele” referitoare la contenție după Joondet și Riedel.
2. Desenați tipurile de aparate fixe de contenție aplicate după tratament ortodontic activ.

Literatura

1. Crivu O., Clăvan F., Dragomirescu D. *Ortodonție*. Timișoara, 1997, p.197–216.
2. Zegan G. *Ortodonție și ortopedie dento-facială*. Iași, 2005, p. 273–278.
3. Dorobăț V., Stanciu D. *Ortodonție și ortopedie dento-facială*. E. M., București, 2003, p. 457–470.
4. Fratu A. *Ortodonție*. Ed. Vasiliana, Iași, 2002, p. 520–540.
5. Prelegeri.

CUPRINS

Elaborarea metodică nr. 1.....	3
Elaborarea metodică nr. 2.....	6
Elaborarea metodică nr. 3.....	9
Elaborarea metodică nr. 4-5.....	12
Elaborarea metodică nr. 6.....	15
Elaborarea metodică nr. 7.....	18
Elaborarea metodică nr. 8.....	21
Elaborarea metodică nr. 9.....	24
Elaborarea metodică nr. 10.....	27
Elaborarea metodică nr. 11.....	30
Elaborarea metodică nr. 12.....	33